

«Ποιος μπορούσε να φανταστεί ότι όλα θα άρχιζαν από μια πτήση. Υπήρχε βέβαια αναφορά στον δημιουργό της πτητικής μηχανής που περίμενε εδώ και αιώνες ν' αναγνωριστεί. Αλλά ποιος να καταλάβει πως σχετιζόταν με την επέτειό του, αν δεν είχε διαβάσει τα ίχνη του Χρόνου πάνω στην ιστορία των ανθρώπων. Ο προορισμός του αεροσκάφους ήταν το Παρίσι λες και έπρεπε να κλείσει ο κρίκος για να δημιουργηθεί η αλυσίδα των γεγονότων που θα άλλαζαν τα δεδομένα του παρελθόντος. Ο ήλιος ήταν ήδη ζεστός και δεν θύμιζε τους λευκούς χειμώνες που είχαν ξεπεράσει απλώς για να ζήσουν ελεύθεροι. Τότε είχαν ενεργοποιηθεί οι διακλαδώσεις και ξεκίνησε το ακίνητο ταξίδι. Πριν κανένας δεν είχε οραματιστεί ότι στον ίδιο χώρο θα συνυπήρχαν πολλοί χρόνοι. Κι όμως αυτό το παράξενο φαινόμενο ήταν η αιτία της κατασκευής του Σιδηρόχρονου.

Όταν κάποιος διάβαζε το Δελτίο Τύπου του Σιδηρόχρονου, δεν καταλάβαινε αμέσως περί τίνος πρόκειται. Άλλωστε ποιος θα μπορούσε να πιστέψει ότι στις 15 Μαΐου θα ξεκινούσε ένα θεατρικό μυθιστόρημα από το Σταθμό της Νέας Ορεστιάδας για να φτάσει στην Αλεξανδρούπολη και να επιστρέψει με μια διάλεξη χρονοστρατηγικής. Αυτοί που το κατανόησαν, ήρθαν με παραδοσιακές φορεσιές αλλά και με κοστούμια της δεκαετίας του 1920 για να μοιραστούν μαζί τη μοίρα των ανθρώπων της ανταλλαγής πληθυσμών για να δουν την επινόηση του χρονικού ταξιδιού, αφού ήταν έτοιμοι να εξετάσουν συνολικά τη μνήμη μέλλοντος που θα τους επέτρεπε να βρεθούν μαζί και κοντά σε κομβικές στιγμές για την ιστορία του μέλλοντος. Το τραίνο ξεκίνησε το μεσημέρι κι όσοι τα καταφέρουν να το πάρουν έζησαν τη διακλάδωση του Χρόνου μέσω του τραίνου που ονομάζεται Σιδηρόχρονος.

Τα σκηνικά του Σιδηρόχρονου είχαν αλλάξει εντελώς τον σταθμό της Νέας Ορεστιάδας αλλά και το τραίνο. Έτσι υπήρχαν στον ίδιο χώρο δύο χρόνοι αρχικά, όπου το παρόν δεχόταν παρεμβολές από το παρελθόν για να δημιουργηθεί το μέλλον. Μέσα στο βαγόνι, η διακόσμηση θύμιζε άλλη εποχή μετά από παρέμβαση των τεχνικών και των ηθοποιών. Κάθε λεπτομέρεια άλλαζε το νόημα της καθημερινότητας και τα καθίσματα είχαν πάρει ένα άλλο ύφος, γιατί ακόμα και οι κουρτίνες ήταν διαφορετικές. Ήταν επίσης δύσκολο να μην αντιληφθείς ότι υπήρχε μια σκακιέρα. Κι αν κάποιος μπορούσε να δει με τι ανυπομονησία περίμεναν τα κοστούμια να φορεθούν από τους ανθρώπους του Χρόνου, θα κατανοούσε την επινόηση της σκηνοθεσίας που ήθελε να μεταμορφώσει τον κόσμο για να φανεί το μονοπάτι του φωτός πάνω στις γραμμές του τραίνου που με ταχύτητα της μνήμης δημιουργούσε το μέλλον.

Νίκος Λυγερός»

Ήταν ένα μαγικό ταξίδι με προορισμό το μέλλον. Και όμως ταξιδεύαμε από το παρόν στο παρελθόν. Καραγάτς – Ορεστιάδα – Νέα Ορεστιάδα. Και μεις επιβάτες στο « Όριεντ Εξπρές» αναχωρήσαμε με τα σχετικά σκηνικά για το παρελθόν και βρεθήκαμε στο μέλλον. Είδαμε μπροστά

μας το αύριο. Σ' αυτό τον τόπο. Και φαίνεται τελικά ευοίωνα. Τουλάχιστον αυτή την αίσθηση μας μετέδωσε ο **Νίκος Λυγερός** με τα 40 μονόπρακτα μέσα στο βαγόνι. Τυχεροί όσοι το κάναμε αλλά και συνυπεύθυνοι αυτής της πορείας. Ανάμεσα στους επιβάτες και ένα ναυτάκι της Αδριανούπολης. Συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά που ακούραστα διοργάνωσαν αυτό το υπέροχο ταξίδι αλλά και διοργανώνουν όλες τις πνευματικές και υλικές διαδρομές στις οποίες μας ταξιδεύει ο **Νίκος Λυγερός**, πάντα με στόχο πατώντας στο χθες και εκμεταλλευόμενοι τους, προς τον παρόν, κρυμμένους θησαυρούς να βλέπουμε θετικά το αύριο.

Εικόνες από αυτό το ταξίδι, το «**Σιδηρόχρονο**» :

N.K